

La nit que el jazz triomfà al Casino

Granollers. El concert de divendres passat al Casino de Granollers Club de Ritme per part de Llibert Fortuny, David Soler, Gary Willis i Marko Djordjevic va ser dels que marquen època en la història jazzística local.

Xavier Solanas

La setmana passada remarcàvem en aquestes mateixes pàgines el caràcter d'excepcionalitat que tenia el concert de divendres, presentat com un quartet integrat per Fortuny, Soler, Willis i Djordjevic. El concert es presentava com excepcional, ja que els entesos en la matèria no tenien cap dubte de la bona música que podien oferir **Llibert Fortuny** (saxo), **David Soler** (guitarra), **Gary Willis** (baix elèctric) i **Marko Djordjevic** (bateria), afincats a Nova York. Els dos primers músics eren coneguts per molts dels assistents al concert, però hi havia gran interès per veure què donaven de si.

I la primera impressió no va fallar, ja que els organitzadors van poder comprovar –cosa important– que la gent i els aficionats segueixen informativament parlant aquest 23 Cicle de Jazz del Casino, que és el mateix que dir que estan assabentats de les coses que fan i de tota la programació. Diem això, davant la nombrosa resposta que el concert va merèixer, amb una presència més que destacada

Gran nit de jazz amb Fortuny, Soler, Willis i Djordjevic.

de gent jove. Els organitzadors, que sovint fan referència a la necessitat de comptar amb més públic, van comprovar amb satisfacció com no hi cabia més gent a la sala, per a desesperació dels que no van poder entrar.

Musicalment el concert no defraudà en absolut es convertí en un joc divertit d'improvisacions que no ho semblaven i que van agradar al públic. Un joc de bones sensacions i un

repartiment de papers musicals molt seriós, destacant la gran compenetració amb que van tocar en algun moment del concert. La gent, contenta i satisfeta, seguí les seves evolucions sent conscients que vivien una nit de jazz molt especial, d'aquelles que marque i marcan, van dir molts, les nits jazzístiques de Granollers. Per avui divendres, dia 2 de desembre, li toca el torn a Errol Woiski Jazz Quartet. **RdV**

EL CONCERT DE 9 A 10 DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA JOSEP M. RUERA COMPTÀ AMB LA PARTICIPACIÓ D'UN GRAN QUINTET AL 20è ANIVERSARI.

Presentat com un quintet excepcional, per la categoria dels seus representants, la seva actuació no va decebre. Ens referim als músics que divendres passat al vespre, amb motiu de la celebració del 20è aniversari del cicle *El concert de 9 a 10*, van oferir un doble concert (a les 7 i a les 9), a la sala petita del Teatre Auditori: **William Kinderman** (piano), **Eduardo Martínez** (oboè), **Carles Riera** (clarinet), **David F. Alonso** (trompa) i **Guillermo Salcedo** (fagot).

El programa va incloure peces de Mozart i Beethoven per a piano i vent, en concret el Quintet en Mi b M, KV 452 per a piano, oboè, clarinet, trompa i fagot de Mozart; Andante favori, WoO 57 per a piano de L. van Beethoven i també el seu Quintet en Mi b M, op. 16 per a piano, oboè, clarinet, trompa i fagot. Entre els cinc s'hi trobava Kinderman, considerat un dels millors especialistes mundials en Beethoven. Músics tots ells professionals reconeguts amb una llarga experiència, entre els quals **Carles Riera**, director de l'Escola Municipal de Música Josep M. Ruera de Granollers. Aquests concerts que es van iniciar el 1985, intenten mostrar com és possible compartir la docència amb la pràctica, tot oferint concerts molts professors per als seus alumnes, tenint una bona acceptació. **RdV**

Xavier Solanas

COLUMNA DE MÚSICA

Coral Semifusa: poètica de convivència cultural

El tradicional Concert de Santa Cecília de la Coral Semifusa demostra, enguany, qualitats artístiques, escèniques i cíviques. La qualitat musical de la coral la definiren amb claredat i contundència els aplaudiments dels assistents que omplien la Sala Tarafa. Coordinació, melodia, sentiment i vida, eren característiques prou òbvies i evidents per donar fe del valor artístic de les interpretacions. La posada en escena no per senzilla oblidava la qualitat. Una presentació acurada i clara, una distribució dels cantaires que harmonitzava el missatge, uns moviments senzills i precisos i especialment aquella sortida a escena a les fosques amb l'encesa de tres ciris que portaven la llum a la sala, metàfora, interpreto, de la música com a llum portadora de vida.

El programa del concert és un himne de vivències i convivències. Religió i cultura (popular i d'elit), definint un espai de convivència compartit. La mística de la primera part, cantant la coral la Messe, d'**Eugene Butler**, en un ambient de silenci respectuós, comportava situacions d'humilitat amb altres de joia en les que les veus dels cantaires i les cantaires, dibuixaven lirismes íntims compaginats amb alegries èpiques de victòria amb una sincronització que tocava la perfecció, i definia la poètica de la música, que és la mística de la persona humana. La segona part, amb la presència de la cultura popular el lirisme místic de la primera s'hi agermana i s'enriqueix amb la cultura de la senzillesa que esdevé sublim amb la interpretació a tenora i piano de dues gloses populars.

Quan la coral torna a l'escenari a les fosques, s'encenen els tres ciris i comença la cantada dels nou valsos de Brahms i es complementa a la perfecció la metàfora de la vivència humana definida per elements merament humans amb la sublimació dels religiosos. La cultura d'elit, la popular i la religiosa al servei de les persones, tres cultures harmonitzades per la música dels números com deien els grecs de l'antigor. Només hi faltava la rúbrica traçada pel cant de la Balanguera (que hi definí la presència subtil de la política) i l'himne a la música que signava la globalitat. La Coral Semifusa palesa una qualitat mereixedora del reconeixement de les institucions civils, polítiques i religioses i de figurar entre les millors corals de casa nostra. La perfecció de la senzillesa és gran aval de qualitat d'un espectacle de poètica de convivència cultural.

JOAN SALA VILA